

מסכת פרה

פרק ז

א. חמשה שמלאו חמשה חביות לקדשן חמשה קדושין, ונמלכו לקדשן קדוש אחד, או לקדשן קדוש אחד ונמלכו לקדשן חמשה קדושין, הרי גלן פשרים. יחיד שמלא חמש חביות לקדשן חמשה קדושין, ונמלך לקדשן קדוש אחד, אין פשר אלא אחרון. לקדשן קדוש אחד ונמלך לקדשן חמשה קדושין, אין פשר אלא זה שקדש ראשון. אמר לאחד, קדש לך את אלו, אין פשר אלא ראשון. קדש לי את אלו, הרי כלם פשרים:

ב. הממלא באחת ידו ועושה מלאכה באחת ידו, הממלא לו ולאחר, או שמלא לשנים באחת, שניהן פסולין, שהמלאכה פוסלת במלוי, בין לו בין לאחר:

ג. המקדש באחת ידו ועושה מלאכה באחת ידו, אם לו, פסול. ואם לאחר, פשר. המקדש לו ולאחר, שולו פסול, ושל אחר פשר. המקדש לשנים באחד, שניהן פשרין:

ד. קַדֵּשׁ לִי וְאַקְדִּישׁ לָךְ, הָרֹאשׁוֹן כָּשֶׁר. מִלֵּא לִי וְאַמְלֵא לָךְ, הָאַחֲרוֹן כָּשֶׁר. קַדֵּשׁ לִי וְאַמְלֵא לָךְ, שְׁנֵיהֶם כָּשֶׁרִים. מִלֵּא לִי וְאַקְדִּישׁ לָךְ, שְׁנֵיהֶם פְּסוּלִים:

ה. הַמִּמְלֵא לוֹ וּלְחֹטְאָתוֹ, מִמֵּלֵא אֶת שְׁלוֹ תַּחֲלָה וְקוֹשְׁרוֹ בְּאַסֵּל וְאַחֵר כָּךְ מִמֵּלֵא אֶת שְׁל חֹטְאָתוֹ. וְאִם מִלֵּא שְׁל חֹטְאָת תַּחֲלָה וְאַחֵר כָּךְ מִלֵּא אֶת שְׁלוֹ, פְּסוּל. נוֹתֵן אֶת שְׁלוֹ לְאַחֲרָיו וְאֶת שְׁל חֹטְאָת לְפָנָיו. וְאִם נָתַן אֶת שְׁל חֹטְאָת לְאַחֲרָיו, פְּסוּל. הָיוּ שְׁנֵיהֶן שְׁל חֹטְאָת, נוֹתֵן אֶחָד לְפָנָיו וְאֶחָד לְאַחֲרָיו, וְכָשֶׁר, מִפְּנֵי שְׂאֵי אֶפְשָׁר:

ו. הַמוֹלִיד אֶת הַחֶבֶל בְּיָדוֹ לְדַרְכּוֹ, כָּשֶׁר. וְשֹׁלֵא לְדַרְכּוֹ, פְּסוּל. זֶה הֵלֵךְ לִיבְנָה שְׁלֹשָׁה מוֹעֲדוֹת, וּבְמוֹעֵד שְׁלִישִׁי הִכְשִׁירוּ לוֹ הוֹרָאָת שְׁעָה:

ז. הַמְכִּינֵן אֶת הַחֶבֶל עַל יָד עַל יָד, כָּשֶׁר. וְאִם כִּנְּנוּ בְּאַחֲרוֹנָה, פְּסוּל. אָמַר רַבִּי יוֹסִי, לָזֶה הִכְשִׁירוּ הוֹרָאָת שְׁעָה:

ח. הַמְצַנִּיעַ אֶת הַחֲבִית שְׁלֵא תִשָּׁבֵר, אוֹ שֶׁכִּפְּאָה עַל פִּיהָ עַל מְנַת לְנִגְבָּה לְמִלֵּאת בָּהּ, כָּשֶׁר. לְהוֹלִיד בָּהּ אֶת הַקִּדּוּשׁ, פְּסוּל. הַמְפָּנָה חֲרָסִין מִתּוֹךְ הַשָּׁקֶת בְּשִׁבִּיל שֶׁתִּחַזֵּיק מִיָּם הַרְבֵּה, כָּשֶׁרִין. וְאִם בְּשִׁבִּיל שְׁלֵא יִהְיוּ מַעֲכָבִין אוֹתוֹ בְּשְׁעָה שֶׁהוּא זוֹלֵף אֶת הַמִּים, פְּסוּל:

ט. מי שְׁהָיוּ מִיָּמָיו עַל כְּתָפוֹ וְהוֹרָה הוֹרָאָה, וְהִרְאָה לְאַחֵרִים אֶת הַדֶּרֶךְ, וְהָרַג נִחְשׁ וְעִקָּרָב, וְנָטַל אֲכָלִים לְהַצְנִיעַם, פָּסוּל. אֲכָלִין לְאֲכָלוֹ, כָּשֶׁר. הַנִּחְשׁ וְהַעִקָּרָב שְׁהָיוּ מְעַכְבִּים אוֹתוֹ, כָּשֶׁר. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, זֶה הַכֶּלֶל, כָּל דָּבָר שֶׁהוּא מַשּׁוּם מְלָאכָה, בֵּין עֶמֶד בֵּין לֹא עֶמֶד, פָּסוּל. דָּבָר שֶׁאֵינוֹ מַשּׁוּם מְלָאכָה, עֶמֶד, פָּסוּל. וְאִם לֹא עֶמֶד, כָּשֶׁר:

י. הַמוֹסֵר מִיָּמָיו לְטֵמָא, פָּסוּלִין. וְלִטְהוֹר, כָּשֶׁרִין. רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר, אִף לְטֵמָא כָּשֶׁרִין, אִם לֹא עָשׂוּ הַבְּעָלִים מְלָאכָה:

יא. שְׁנַיִם שְׁהָיוּ מִמְּלֵאִין לְחֻטָּאת, וְהִגְבִּיהוּ זֶה עַל זֶה וְנָטַל זֶה לְזֶה קוֹצוֹ, בְּקִדּוּשׁ אֶחָד, כָּשֶׁר. בְּשְׁנֵי קִדּוּשִׁין, פָּסוּל. רַבִּי יוֹסִי אוֹמֵר, אִף בְּשְׁנֵי קִדּוּשִׁין כָּשֶׁר, אִם הִתְנוּ בִּיגִיָּהוֹן:

יב. הַפּוֹרֵץ עַל מִנַּת לְגִדֹר, כָּשֶׁר. וְאִם גָּדַר, פָּסוּל. הָאוֹכֵל עַל מִנַּת לְקַצּוֹת, כָּשֶׁר. וְאִם קָצָה, פָּסוּל. הִזָּה אוֹכֵל וְהוֹתִיר וְזָרַק מֶה שֶׁבִּידוֹ לְתַחַת הַתְּאֵנָה אוֹ לְתוֹךְ הַמִּקְצָה בְּשֶׁבִיל שְׁלֹא יֵאבֹד, פָּסוּל: